

Asia C-338/21**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

31.5.2021

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Raad van State (Alankomaat)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

26.5.2021

Valittaja:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastapuolet:

S.S.

N.Z.

S.S.

Pääasian kohde

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheidin (oikeus- ja turvallisuusministeriön valtiosihteeri, jäljempänä staatssecretaris) valitukset Raad van Statessa (Alankomaiden ylin hallintotuomioistuin) rechtbank Den Haagin (Haagin alioikeus) kolmessa rechtbankissa vireille tulleessa asiassa antamasta päätöksestä, joissa rechtbank on todennut, että asianomaisten ulkomaalaisten nostamat kanteet, jotka koskivat staatssecretarisin päätöstä olla ottamatta turvapaikanhakijan määräaikaista oleskelulupaa koskevaa hakemusta käsiteltäväksi, ovat perusteltuja, ja todennut kolme päätöstä pätemättömiksi.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Pyyntö esitetään SEUT 267 artiklan nojalla, ja se koskee kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän

kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31) (jäljempänä Dublin-asetus) 27 artiklan 3 kohdan ja 29 artiklan tulkintaa.

Ennakkoratkaisupyyntö esittänyt tuomioistuin pohtii, ovatko Dublin-asetuksen 29 artiklan 1 kohta ja 27 artiklan 3 kohta, jotka koskevat määräaika, jonka puitteissa ulkomaalainen voidaan siirtää vastuussa olevalle jäsenvaltiolle (jäljempänä siirtoa koskeva määräaika), ja kyseisen määräajan lykkäämistä siirtopäätökseen kohdistuvan muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn yhteydessä esteenä Alankomaissa säädetylle järjestelmälle, jossa siirtoa koskevaa määräaika lykätään myös, jos ulkomaalainen jättää Dublin-menettelyn aikana oleskeluluvan pidentämistä koskevan hakemuksen, koska hän on omien sanojensa mukaan joutunut Alankomaissa ja/tai hakemuksen käsittelystä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa ihmiskaupan uhriksi, ja ulkomaalainen on hakenut sen päätöksen oikaisua, jolla kyseinen hakemus on hylätty. Ulkomaalainen voi Alankomaiden Vreemdelingenwet 2000 -lain (vuoden 2000 ulkomaalaislaki) mukaan odottaa oikaisuvaatimuksen käsittelyn tulosta Alankomaissa, joten siirto hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon ei ole tosiasiasa mahdollista sinä aikana.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180) (jäljempänä Dublin-asetus) 27 artiklan 3 kohtaa ja 29 artiklaa tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä käsiteltävässä asiassa esillä olevan kaltaiselle kansalliselle sääntelylle, jossa jäsenvaltio on valinnut saattaa 27 artiklan 3 kohdan c alakohdan osaksi kansallista lainsäädäntöä mutta antanut myös ihmiskaupan uhrin oleskelupahakemusta koskevassa menettelyssä tehtyyn muuhun päätökseen kuin siirtopäätökseen kohdistuvalle muutoksenhaulle tai uudelleen käsittelylle siirtopäätöksen täytäntöönpanoa lykkäävän vaikutuksen, joka estää väliaikaisesti tosiasiallisen siirron?

Unionin oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

Dublin-asetus, erityisesti johdanto-osan 4, 5, 9 ja 19 perustelukappale ja 27 ja 29 artikla

Oleskeluluvasta, joka myönnetään yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tekeville kolmansien maiden kansalaisille, jotka ovat ihmiskaupan uhreja tai jotka ovat joutuneet laittomassa maahantulossa avustamisen kohteiksi,

29.4.2004 annettu neuvoston direktiivi 2004/81/EY ja erityisesti sen johdanto-osan 9, 10 ja 11 perustelukappale

Ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta 5.4.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/36/EU ja erityisesti sen johdanto-osan ensimmäinen ja seitsemäs perustelukappale

Kansalliset oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

Algemene wet bestuursrecht (yleinen hallintolaki), ja erityisesti sen 8:81 ja 8:108 §

Vreemdelingenwet 2000 (vuoden 2000 ulkomaalaislaki), ja erityisesti sen 28, 73 ja 82 §

Vreemdelingenbesluit 2000 (vuoden 2000 ulkomaalaisasetus), ja erityisesti 3.48 ja 7.3 §

Vreemdelingencirculaire 2000 (ulkomaalaisista vuonna 2000 annettu yleiskirje), ja erityisesti sen B1/7.2 kohta

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 S.S. (jäljempänä ulkomaalainen 1), N.Z. (jäljempänä ulkomaalainen 2) ja S.S. (jäljempänä ulkomaalainen 3) ovat kukin jättäneet Alankomaissa vuonna 2019 kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, mutta staatssecretaris on katsonut, että Italia on vastuussa hakemusten käsittelystä. Italian viranomaiset ovat hyväksyneet vastaanotto- tai takaisinottopyynnöt nimenomaisesti tai hiljaisesti, minkä takia staatssecretaris ei ole ottanut kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia käsiteltäväksi.
- 2 Ulkomaalaiset ovat tämän jälkeen tehneet kukin Alankomaissa myös rikosilmoituksen ihmiskaupasta, jonka uhreiksi he olivat omien sanojensa mukaan joutuneet Alankomaissa ja/tai Italiassa. Staatssecretaris on luokitellut kyseiset rikosilmoitukset viran puolesta tavallisiksi määräaikaista oleskelulupaa koskeviksi hakemuksiksi, jotka liittyvät Vreemdelingenbesluit 2000 -asetuksen 3.48 §:ssä tarkoitettuihin humanitaarisiin perusteisiin, nimittäin ihmiskaupan uhriksi joutumiseen. Tällainen ihmiskaupan uhrin oleskelulupahakemus aloittaa Alankomaiden järjestelmässä uuden erillisen menettelyn, jolla ei ole sisällöllistä yhteyttä kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseen sovellettavaan menettelyyn. Staatssecretaris on hylännyt ihmiskaupan uhrien oleskelulupahakemukset, minkä jälkeen ulkomaalaiset ovat hakeneet oikaisua hylkääviin päätöksiin. Staatssecretaris on todennut ulkomaalaisen 1 ja ulkomaalaisen 3 hylkääviä päätöksiä koskevat oikaisuvaatimukset perusteettomaksi. Staatssecretaris ei ole tehnyt päätöstä ulkomaalaisen 2

hylkäävää päätöstä koskevasta oikaisuvaatimuksesta, koska tämä peruutti oikaisuvaatimuksen.

- 3 Alioikeus on todennut kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten osalta kaikissa kolmessa asiassa staatssecretarisin päätöksen olla ottamatta hakemuksia käsiteltäväksi pätemättömäksi.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 4 Ulkomaalaiset ovat todenneet, että alioikeuden ratkaisu siirtoa koskevan määräajan osalta on oikea.
- 5 Alioikeus totesi ulkomaalaisen 2 ja ulkomaalaisen 3 asiassa, ettei ihmiskaupan uhrin oleskeluhakemusta koskevaan hylkäävään päätökseen kohdistuva oikaisuvaatimus pidennä siirtoa koskevaa määräaika Dublin-asetuksen 29 artiklan 1 kohdan perusteella ja että Alankomaat on siten vastuussa kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelystä. Alioikeus katsoi ensinnäkin, että Dublin-asetuksen 29 artiklan 1 kohdan perusteella siirtoa koskevaa määräaika lykätään vain Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Alankomaat on valinnut saattaa Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdan osaksi kansallista lainsäädäntöä, joten ulkomaalaisella on mahdollisuus pyytää kohtuullisen ajan kuluessa tuomioistuinta lykkäämään siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, kunnes hänen muutoksenhakunsa tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä. Oikaisuvaatimus menettelyssä, joka koskee ihmiskaupan uhrin oleskelulupahakemusta, ei ole alioikeuden mukaan siirtopäätökseen kohdistettu oikeussuojakeino eikä myöskään siirtopäätökseen kohdistuva turvaamistoimi. Sen mukaan oikaisuvaatimus ei siis voi johtaa siirtoa koskevan määräajan lykkäämiseen. Ulkomaalainen 3 on esittänyt turvaamistoimihakemuksen siirtopäätöksestä nostetun kanteen yhteydessä mutta peruuttanut sen, minkä takia myöskään häntä koskevassa asiassa turvaamistoimihakemus ei lykännyt siirtopäätöksen vaikutuksia. Alioikeus on edelleen katsonut, että Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohta sisältää vaihtoehtoisen luettelon oikeussuojakeinoista, joten staatssecretarisin toivomaa lykkäävää vaikutusta ei voida perustella myös Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdan a alakohdalla. Lopuksi alioikeus totesi, ettei staatssecretarisin toivomalle lykkäävälle vaikutukselle löydy tukea myöskään Dublin-asetuksen asiayhteydestä eikä sen tavoitteista, koska asetuksella on eri tavoitteita eikä asianomaisten säännösten laajempi tulkita ole sen vuoksi automaattisesti mahdollista. Alioikeus totesi ulkomaalaisen 1 asiassa staatssecretarisin päätöksen pätemättömäksi muista syistä, ja ennakkoratkaisupyyntö esittäneen tuomioistuimen on ensin vastattava kysymykseen siitä, onko siirtoa koskeva määräaika käsiteltävässä asiassa päättynyt.
- 6 Staatssecretaris katsoo kaikissa kolmessa asiassa, etteivät siirtoja koskevat määräajat ole päättyneet, koska niitä lykättiin ulkomaalaisten ihmiskaupan uhrin asemaan perustuvista oleskelulupahakemuksista tehtyihin kielteisiin päätöksiin

kohdistuvien oikaisuvaatimusten vuoksi. Staatssecretaris katsoo, ettei Dublin-asetus ole esteenä tällaiselle järjestelylle. Staatssecretaris on lisäksi täsmentänyt, että hänen esittämässään Dublin-asetuksen tulkinnassa otetaan huomioon Dublin-asetuksen hyödyllinen vaikutus ja sillä ehkäistään asetuksen väärinkäyttöä, että 27 artiklan 3 kohdan c alakohta koskee myös siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, että hänen esittämänsä tulkinta on yhteensopiva jäsenvaltioiden menettelyllisen itsemääräämisoikeuden kanssa ja että Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdassa säädetty kolme vaihtoehtoa eivät ole toisiaan poissulkevia.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 7 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin huomauttaa, että Dublin-asetuksen valmisteluasiakirjojen, asetuksen johdanto-osan viidennen ja yhdeksännen perustelukappaleen sekä julkisasiamies Sharpstonin asiassa Ghezelbash 17.3.2016 antaman ratkaisuehdotuksen EU:C:2016:186 37 ja 64 kohdan mukaan Dublin-asetuksella pyritään vahvistamaan menettely, jonka tavoitteena on määrittää nopeasti hakijan jossakin jäsenvaltiossa jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, jotta voidaan taata hakijoille tehokas pääsy kansainvälistä suojelun myöntämistä koskeviin menettelyihin ja jotta ei vaaranneta tällaisten hakemusten nopeaa käsittelyä koskevan tavoitteen saavuttamista. Dublin-asetus on annettu turvapaikkahakemusten käsittelyn rationalisoimiseksi sekä oikeusvarmuuden lisäämiseksi turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittelemisessä ja näin forum shoppingin välttämiseksi (ks. unionin tuomioistuimen tuomio 21.12.2011, N.S., C-411/10 ja C-493/10, EU:C:2011:865, 79 kohta, Dublin-asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappale ja tuomion Ghezelbash 57 kohta).
- 8 Osapuolet ovat samaa mieltä siitä, että Alankomaat on valinnut saattaa Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdan osaksi kansallista lainsäädäntöä säätämällä Vreemdelingenbesluit 2000 -asetuksen 7.3 §:n 1 momentin.
- 9 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo, että Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohtaan sisältyvän käsitteen ”siirtopäätöksiin kohdistuv[a] uudelleen käsittely” sanamuodon mukainen merkitys ja saman kohdan a ja b kohtaan sisältyvän sanan ”tai” sanamuodon mukainen merkitys voivat puoltaa sitä johtopäätöstä, että Dublin-asetuksen 29 artiklan 1 kohta ja 27 artiklan 3 kohdan c alakohta ovat esteenä Alankomaissa vahvistetulle järjestelmälle. Tällainen tulkinta noudattaa tosin sanamuotoa, mutta siinä ei oteta huomioon Dublin-asetuksen 27 artiklassa esitettyjä oikeussuojakeinoja, jotka ovat jäsenvaltioiden käytettävissä, eikä sitä seikkaa, että Dublin-asetuksen asiayhteys ja tavoitteet eivät mahdollisesti ole yhtenevät direktiivin 2004/81/EY asiayhteyden ja tavoitteiden kanssa.
- 10 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tutkii seuraavaksi neljää perustetta, jotka puoltavat sitä johtopäätöstä, ettei Dublin-asetus ole esteenä

Alankomaiden lykkäävää vaikutusta koskevalle järjestelmälle, joka on esillä tässä oikeudenkäynnissä.

- 11 Ensimmäinen peruste koskee Dublin-asetuksen ja direktiivin 2004/81/EY väärinkäytön ehkäisemistä. Tältä osin ennakkoratkaisupyyntö esittänyt tuomioistuin huomauttaa, että Dublin-asetus on annettu turvapaikkahakemusten käsittelyn rationalisoimiseksi sekä oikeusvarmuuden lisäämiseksi turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittelemisessä ja näin forum shoppingin välttämiseksi, ja viittaa direktiivin 2011/36/EU johdanto-osan ensimmäiseen ja seitsemänteen perustelukappaleeseen, joista ilmenee, että ihmiskaupan estäminen ja torjuminen on unionille ja sen jäsenvaltioille ensisijainen tavoite. Ihmiskaupan uhrien oikeuksia on suojeltava. Yhdennetyn, kokonaisvaltaisen ja ihmisoikeuksiin perustuvan ihmiskaupan torjunnan toimintamallin toteuttamisessa on otettava huomioon direktiivi 2004/81/EY. Näin ollen on tärkeää, että jäsenvaltiot käsittelevät ihmiskauppaa koskevat rikosilmoitukset huolellisesti. Huolellinen käsittely vaatii aikaa, millä on vaikutuksia Dublin-asetuksen mukaiseen siirtoa koskevaan määräaikaan.
- 12 Ennakkoratkaisupyyntö esittänyt tuomioistuin viittaa Vreemdelingenwet 2000 -lain 73 §:ään, jossa säädetään, että ihmiskaupan uhrin asemaan perustuvasta oleskelulupahakemuksesta tehtyyn hylkäävään päätökseen kohdistuvalla oikaisuvaatimuksella on täytäntöönpanoa lykkäävä vaikutus. Ulkomaalaista ei voida poistaa Alankomaista ennen kuin oikaisuvaatimuksesta on tehty päätös eli häntä ei voida myöskään siirtää toiseen jäsenvaltioon. Lisäksi 1.8.2019 voimaan tulleen 10.7.2019 tehdyn staatssecretarisin päätöksen numero WBV 2019/10 mukaan oikaisuvaatimuksen täytäntöönpanoa lykkäävä vaikutus saa automaattisesti aikaan myös ulkomaalaista koskevan siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämisen. Tämän päätöksen mukaan ulkomaalaisille, jotka tekevät rikosilmoituksen ihmiskaupasta, voidaan myöntää tavallinen määräaikainen oleskelulupa ihmiskaupan uhrin aseman perusteella, jos Openbaar Ministerie (syyttäjä) on vahvistanut, että heidän läsnäolonsa Alankomaissa on tarpeen rikostutkintaa varten. Vreemdelingencirculaire 2000 -yleiskirjeen B8/3.1 kohdan mukaan ulkomaalaisella on turvapaikkahakemuksen jättämisen jälkeen kolmen kuukauden harkinta-aika ihmiskauppaa koskevan rikosilmoituksen tekemiseen. Rikosilmoituksen jälkeen Openbaar Ministerie arvioi, onko ulkomaalaisen läsnäolo Alankomaissa tarpeen rikostutkinnan yhteydessä. Jos näin ei ole, ihmiskaupan takia tehty oleskelulupahakemus lähtökohtaisesti hylätään, mihin ulkomaalainen voi hakea oikaisua. Staatssecretarisin mukaan usein käy niin, että sillä hetkellä, kun oikaisuvaatimuksesta annetaan ratkaisu, siirtoa koskevasta kuuden kuukauden määräajasta on jo kulunut neljä kuukautta tai enemmän. Jos oikaisuvaatimuksella ei ole siirtoa koskevan määräajan lykkäävää vaikutusta, on olemassa mahdollisuus siitä, ettei tosiasiallista siirtoa voida toteuttaa siirtoa koskevassa määräajassa, minkä johdosta siirtoa koskeva määräaika umpeutuu ja staatssecretarisin on otettava vastuu turvapaikkahakemuksen käsittelystä. Käsiteltävässä asiassa osallisina olevien ulkomaalaisten tapauksessa vastuun siirtoa koskevan suostumuksen ja oikaisuvaatimuksesta annetun ratkaisun tai oikaisuvaatimuksen peruuttamisen

välillä on kulunut yli kuusi kuukautta. Staatssecretaris väittää, että tällaista ajan kulumista ei voida välttää, kun kyseessä on sellaisen oleskelulupahakemuksen huolellinen käsittely, joka perustuu ihmiskaupan uhrin asemaan. Staatssecretaris katsoo, että tämä edistää väärinkäyttöä ja forum shoppingia.

- 13 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa, että täytäntöönpanoa lykkäävän vaikutuksen antaminen ulkomaalaisen oikaisuvaatimukselle, joka kohdistuu ihmiskaupan uhrin asemaan perustuvasta oleskelulupahakemuksesta tehtyyn hylkäävään päätökseen, mahdollistaa sen, että Dublin-asetuksen hyödyllinen vaikutus ja direktiivi 2004/81/EY voidaan sovittaa yhteen ja voidaan estää molempien säädösten väärinkäyttöä.
- 14 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo, että toinen peruste on Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdan sanamuodossa. Kyseisen artiklan mukaan siirtopäätöksiin kohdistuvien muutoksenhaun ja uudelleen käsittelyä koskevien hakemusten osalta jäsenvaltioiden on kansallisessa laissaan säädettävä, että asianomaisella henkilöllä on mahdollisuus pyytää kohtuullisen ajan kuluessa tuomioistuinta lykkäämään siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, kunnes hänen muutoksenhakunsa tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pohtii, voidaanko tästä päätellä, että myös sellaisen oikeussuojakeinon käyttäminen, joka on esteenä siirtopäätöksen tosiasialliselle täytäntöönpanolle, johtaa siirtoa koskevan määräajan lykkäämiseen. Tässä yhteydessä on merkityksellistä, että ihmiskaupan uhrin asemaan perustuvasta oleskelulupahakemuksesta tehtyyn hylkäävään päätökseen kohdistuvalla oikaisuvaatimuksella on täytäntöönpanoa lykkäävä vaikutus, mistä seuraa, että ulkomaalainen voi odottaa Alankomaissa kyseistä hakemusta koskevan käsittelyn tulosta eikä häntä voida siirtää. Vaikka kyseessä ei ole itse siirtopäätökseen kohdistuva oikaisuvaatimus, oikaisuvaatimuksella on kuitenkin se seuraus, ettei siirtoa voida tosiasiasa panna täytäntöön. Tämä puoltaisi sitä, että 3 kohdan käsitettä ”siirtopäätös” olisi tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan myös ”siirron tosiasiallista täytäntöönpanoa”.
- 15 Kolmas peruste muodostuu jäsenvaltioiden menettelyllisestä itsemääräämisoikeudesta. Staatssecretaris katsoo, että Dublin-asetuksessa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus säätää täytäntöönpanoa lykkäävästä vaikutuksesta kansallisessa lainsäädännössään. Unionin tuomioistuin toteaa tuomion 29.1.2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, 49 kohdassa, että jäsenvaltioita, jotka ovat halunneet tarjota turvapaikanhakijoiden käyttöön muutoksenhakekeinoja, jotka voivat johtaa päätöksiin, joilla on lykkäävä vaikutus, ei voida nopeuden vaatimuksen nimissä asettaa epäedullisempaan asemaan kuin se, jossa ovat ne jäsenvaltiot, jotka eivät ole pitäneet tätä tarpeellisenä. Unionin tuomioistuin painottaa myös tuomion 13.9.2017, Amayry, C-60/16, EU:C:2017:675 67 ja 68 kohdassa, että siinä tapauksessa, että siirron täytäntöönpanon lykkääminen seuraa toimivaltaisen viranomaisen päätöksestä (eikä siis laista tai tuomioistuinratkaisusta), asianomainen henkilö on kuitenkin tilanteessa, joka voidaan kaikilta osin rinnastaa sellaisen henkilön tilanteeseen, jonka vireille saattamalle muutoksenhaulle tai uudelleen käsittelylle annetaan

lykkäävä vaikutus mainitun asetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Staatssecretarisin mukaan jäsenvaltio Alankomaiden menettelyllinen itsemääräämisoikeus mahdollistaa sen, että se voi valita edellä tarkoitetun muutoksenhaun toivotun lykkäävän vaikutuksen.

- 16 Neljäs peruste on se, että Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdan luetteloon sisältyvät mahdollisuudet eivät ole toisiaan poissulkevia. Kuten todettu, Alankomaat on valinnut Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetyn vaihtoehdon, ja staatssecretarisin esittämä lykkäävä vaikutus kuuluu a alakohdan soveltamisalaan. Tämän suhteen ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin ottaa huomioon, että unionin tuomioistuin toteaa tuomiossa 16.7.2015, A v. B., C-184/14, EU:C:2015:479, ettei sanamuodon ”tai” nojalla ollut mahdollista yksiselitteisesti vahvistaa sen tarkoittavan, että vaihtoehdot ovat toisensa poissulkevia. Unionin tuomioistuin toteaa kyseisessä tuomiossa, että lopullinen tulkinta siitä, mitä sillä tarkoitetaan, on johdettava asianomaisen säännöksen sanamuodosta, tavoitteesta ja asiayhteydestä (ks. tuomion 47 kohta).
- 17 Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdan tällaisessa tulkinnessa johtopäätös olisi, että kyseisen artiklan tarkoitus on antaa siirtopäätökseen ja sen täytäntöönpanoon kohdistuva oikeussuoja. Merkityksellinen asiayhteys on yhtäältä se, että ulkomaalaiselle annetaan nopeasti selvyys siitä, mikä jäsenvaltio on vastuussa turvapaikkahakemuksen käsittelystä, ja toisaalta Dublin-asetuksen väärinkäytön ja forum shoppingin estäminen. Tämän lisäksi ihmiskaupan estäminen ja torjuminen on unionin ja jäsenvaltioiden näkökulmasta ensisijainen tavoite, kuten ilmenee direktiivin 2011/36/EU johdanto-osan ensimmäisestä perustelukappaleesta. Tässä päättelyssä ei voida ennalta varmasti todeta, että jäsenvaltio voi valita vain yhden Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdassa säädetystä kolmesta vaihtoehdosta eikä niiden yhdistelmää. Tämä valinnanvapaus on myös yhteensopiva jäsenvaltioiden menettelyllisen itsemääräämisoikeuden kanssa.
- 18 Lyhyesti todettuna ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin päättelee Dublin-asetuksen 27 artiklan 3 kohdan ja 29 artiklan 1 kohdan sanamuodosta, että ne ovat mahdollisesti esteenä siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämiselle sellaisen oikaisuvaatimuksen takia, joka kohdistuu ihmiskaupan uhrin asemaan perustuvasta oleskeluhakemuksesta tehtyyn hylkäävään päätökseen, tai yleisemmin muuhun päätökseen kuin siirtopäätökseen kohdistuvan oikaisuvaatimuksen lykkäävälle vaikutukselle. Toisaalta päinvastaiselle johtopäätökselle on olemassa erilaisia, myös unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmeneviä perusteita. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen täytyy siten pyytää unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua edellä mainittuun ennakkoratkaisukysymykseen.